

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2020 roku w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym trybie art. 148¹ § 1 k.p.c.

sprawy z powództwa R. H.

przeciwko Urzędowi Miejskiemu w J. (także jako następcy prawnemu Urzędu Miasta i Gminy w J.)

o wydanie świadectw pracy i odszkodowanie w związku z niewydaniem świadectwa pracy

I powództwo o wydanie świadectwa pracy za okres zatrudnienia w Urzędzie Miasta i Gminy w J. w okresie od 1.07.83r. do 31.12.90r. odrzuca,

II w pozostałym zakresie powództwa oddala.

UZASADNIENIE

Powód R. H. wniósł pozew kierując go **przeciwko Urzędowi Miasta i Gminy w J.** domagając się , aby sąd w oparciu o art. 477^{1a} kpc w zw. z art. 97§1 kp ustalił uprawnienie powoda do otrzymania świadectwa pracy **za okres zatrudnienia od 1 lipca do 31 grudnia 1981r.** w Urzędzie Miasta i Gminy w J. na podstawie umowy o pracę z dnia 1.07.81r. , tj. za okres zatrudnienia w zakładzie, który, zdaniem powoda, nie istnieje na skutek zmian ustawowych od 27 maja 1990r. W uzasadnieniu powód wskazał, iż była to umowa terminowa **od 1.07-31.12.1981r. na ½ etatu na stanowisku dyrektora miejsko-gminnego ośrodka kultury.** Wskazał, iż było to jego dodatkowe zatrudnienie. Oprócz tego pracował na cały etat w (...) w J. W pozwie utrzymywał, iż za okres zatrudnienia dodatkowego nie dostał świadectwa pracy.(...)

Pozwany, za którego sąd uznał następcę prawnego Urzędu Miasta i Gminy w J., a to Urząd Miejski w J., wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazano, iż świadectwo za okres zatrudnienia powołany w pozwie wydano powodowi po zakończeniu zatrudnienia, a na wniosek powoda dnia 27.01.2017r. wydano duplikat z pismem przewodnim.

Powód wniósł również pozew **przeciwko Urzędowi Miejskiemu w J.** domagając się, również w trybie 477^{1a} kpc, wydania świadectwa pracy za okres zatrudnienia:

1. W Urzędzie Miasta i Gminy w J. w okresie **od 1.07.83r. do 31.12.90r.** na podstawie umowy o pracę z dnia 6.09.83r. **na ½ etatu na stanowisku dyrektora miejsko- gminnego ośrodka kultury .**
2. Zakładach (...) „K. „ w J. **od 1.09.71r.-31.07.91r. ,** które to zatrudnienie powstało na podstawie umowy z 1.09.1971r. , a następnie zostało przejęte na 23¹ kp przez Urząd z dniem 1.08.91r.i w

3. Urzędzie Miasta i Gminy gdzie, zdaniem powoda, był zatrudniony **od 1.08.91r. do 7.01.1997r.**,

oraz o zasądzenie odszkodowania za niewydanie w terminie w/w świadectw pracy w kwotach określonych pismem z dnia 27.11.2019r.

Pozew ten zarejestrowano pod sygnaturą (...), a postanowieniem z dnia 10 stycznia 2020r. połączono celem wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą (...)

W odpowiedzi na drugi pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości ponownie wskazując na przebieg zatrudnienia powoda i wydane mu świadectwa pracy za wskazane okresy zaznaczając, iż stosunek pracy z powodem ustał definitywnie 31 maja 1992r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powoda R. H. łączył główny stosunek pracy na pełny etat z Zakładami (...), gdzie zatrudniony był na podstawie umowy na czas nieokreślony jako kierownik klubu w okresie od 1.09.1971r. do 31.07.1991r. Oprócz tego stosunku pracy powód od 1.07.1981r. do 31.07.1991r. zatrudniony był na 1/2 etatu jako dyrektor M. Ośrodka (...) (dalej (...)) (...). Od dnia 1.08.1991r. – na mocy porozumienia stron- pracodawców i powoda - doszło do zmian w zatrudnieniu powoda- pozostało jedynie zatrudnienie w (...) K. na pełny etat, zwiększono wynagrodzenie powoda. W związku z tymi zmianami dnia 1.08.1991r. wydano powodowi świadectwo pracy potwierdzające jego zatrudnienie w okresie od 1.07.1981r. do dnia 31.07.1991r. w wymiarze 1/2 etatu na stanowisku dyrektora (...), a dnia 31.07.1991r. wydano świadectwo pracy potwierdzające zatrudnienie w Zakładach (...) w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierownika klubu w okresie od 1.09.1971r. do 31.07.1991r.

Dowód: umowa o pracę z dnia 1.07.1981r. k.144

umowa o pracę z 6.09.1983r. k. 40

pismo z dnia 29.07.1991r., odpowiedź na pismo k. 46,47

świadectwo pracy z dnia 1.08.1991r. k. 41

świadectwo pracy z dnia 31.07.1991r. k. 48

umowa o pracę z dnia 1.08.1991r. k. 50

wyrok Sądu Wojewódzkiego(...) z dnia 22 listopada 1995r. wraz z uzasadnieniem k. 51-54

kserokopie akt osobowych powoda znajdujących się w Sądzie Okręgowym (...)

Uchwałą zarządu Miasta i Gminy J. z dnia 14 lutego 1992r. powód na mocy uchwały nr 4/92 został odwołany ze stanowiska- stosunek pracy powoda ustal w związku z tym dnia 31 maja 1992r.

Dnia 4 czerwca 1992r. wydano powodowi świadectwo pracy dotyczące jego dodatkowego zatrudnienia na stanowisku Dyrektora (...) na 1/2 etatu za okres od 1.07. (...) do 31.07.1991r. a następnie na pełny etat od 1.08.1991r. do 31.05.1992r.; nie nawiązano żadnego dalszego stosunku pracy z powodem.

Na wniosek powoda dnia 27.01.2017r. przesłano mu duplikat tego świadectwa wraz z innymi duplikatami i pismem przewodnim.

Dowód: uchwała z dnia 14.02.1992r. k.73

świadectwo pracy k. 74 -75

pismo z dnia 27.01.2017r. z duplikatem świadectwa i dowodem doręczenia k. 76-78

Pozwem w sprawie (...) powód zaskarżył decyzję zarządu z dnia 14.02.1992r. o odwołaniu go z funkcji dyrektora (...) i żądał uznania wypowiedzenia umowy za bezskuteczne. Wyrokiem z dnia 18 maja 1992r. tut. sąd oddalił powództwo, a Sąd Wojewódzki we Wrocławiu dnia 2.09.1992r. oddalił rewizję powoda. Skarga na wznowienie postępowania w tej sprawie zarejestrowana pod sygnaturą(...) została dnia 23.03.2001r. odrzucona.

Dowód: wyrok tut. Sądu oraz Sądu Wojewódzkiego (...)

(...)

Pozwem z dnia 10 grudnia 1993r. powód domagał się od strony pozwanej Urzędu Miasta i Gminy w J. wydania świadectwa pracy za okres zatrudnienia od 1 lipca 1983r. do dnia 31 grudnia 1990r. w związku z wygaśnięciem w dniu 31 grudnia 1990r. stosunku pracy w związku z wejściem w życie ustawy o pracownikach samorządowych. Wyrokiem z dnia 17 czerwca 1994r. powództwo w zakresie wydania świadectwa pracy oddalono, ustalono, iż powód otrzymał dokument potwierdzający jego zatrudnienie w spornym okresie, nie wystąpił skutecznie o sprostowanie tego świadectwa nie odpisując na pismo pracodawcy o sprecyzowanie zarzutów, nie wywiódł też w ustawowym terminie powództwa o sprostowanie świadectwa pracy. Wyrokiem Sądu Wojewódzkiego (...) z dnia 16 stycznia 1995r. oddalono rewizję powoda(...)

Dowód: wyrok tut. Sądu Rejonowego oraz Wojewódzkiego we W. z uzasadnieniami w sprawie (...)

Pozwem z dnia 21 stycznia 1995r. powód domagał się ustalenia, iż świadectwo pracy wystawione przez Urząd Miasta i Gminy w J. w dniu 4 czerwca 1992r. na okoliczność uchwały z dnia 14 lutego 1992r. jest nieważne. Wyrokiem z dnia 18 maja 1995r. wydanym w sprawie (...) powództwo oddalono z uwagi na brak interesu prawnego w takim ustaleniu. Dnia 12 marca 1996r. Sąd Wojewódzki (...) uchylił zaskarżony wyrok i pozew odrzucił uznając, iż de facto dotyczy on sprostowania świadectwa pracy, a to było już przedmiotem rozpoznania sądu.

Dowód: wyrok tut. Sądu Rejonowego, Sądu Wojewódzkiego (...) z uzasadnieniami (...)

Ustaleniu stanu faktycznego sąd dokonał przede wszystkim w oparciu o dokumenty złożone przez strony, dodatkowo znajdujące się w aktach osobowych powoda pozwalające ustalić przebieg zatrudnienia powoda, wydawane mu dokumenty, w tym świadectwa pracy. Dodatkowo okoliczności związane z zatrudnieniem powoda, czynnościami stron kształtującymi stosunki pracy powoda, a także wytaczane przez niego powództwa, ustalono na podstawie okoliczności ustalonych przez tutejszy Sąd oraz Sąd Wojewódzki we Wrocławiu w powołanych w uzasadnieniu sprawach. Należy przy tym mieć na uwadze, iż sąd związany jest poczynionymi w tych sprawach ustaleniami z mocy art. 365§1 kpc, zgodnie z którym orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Jak trafnie ujęto to w wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wydanym dnia 8 sierpnia 2019r. w sprawie IAGa (...), związane wyrokiem w myśl powołanego przepisu oznacza dla sądu „brak możliwości zignorowania zarówno ustaleń faktycznych stanowiących bezpośrednio podstawę rozstrzygnięcia, jak i podstawy prawnej. Nie jest dopuszczalne odmienne ustalenie zaistnienia, przebiegu i oceny istotnych dla danego stosunku prawnego zdarzeń faktycznych w kolejnych procesach sądowych, chociażby przedmiot tych spraw się różnił. Mocą wiążącą objęte jest to, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia. Moc wiążącą uzyskuje bowiem rozstrzygnięcie o żądaniu w powiązaniu z jego podstawą faktyczną i w kolejnym postępowaniu sąd ma obowiązek przyjąć, że istotna z punktu widzenia zasadności żądania kwestia kształtowała się tak, jak to zostało ustalone w prawomocnym wyroku (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 26 sierpnia 2016 r. I ACa 1030/15, LEX nr 2115437, wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 4 lipca 2018 r., I AGa 127/18, LEX nr 2549918). Związanie stron (oraz wyjątkowo innych osób), o którym mowa w art. 365 k.p.c. oznacza, że inne sądy są związane prejudycjalnie, czyli nie mogą dokonać odmiennej oceny prawnej roszczenia, niż zawarta w prejudycjacie, ale także nie mogą dokonać odmiennych ustaleń faktycznych. Jest to tzw. pozytywny aspekt prawomocności materialnej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z dnia 21 czerwca 2018 r., I ACa 15570/17, LEX nr 2545095). W rezultacie uprawomocnienia się takiego orzeczenia nikt nie może kwestionować nie tylko faktu jego istnienia, lecz także jego treści i to nawet bez względu na to, czy był, czy też nie był stroną postępowania zakończonego tym orzeczeniem (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 lipca 2009 r., I CSK 456/08, LEX nr 584190)”.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Powództwo podlegało oddaleniu, poza zakresem wydania świadectwa pracy za okres zatrudnienia w Urzędzie Miasta i Gminy w J. w okresie od 1.07.1983r. do 31.12.1990r., gdzie pozew odrzucono z uwagi na powagę rzeczy osądzonej (art. 199 §1 pkt2 kpc).

W pierwszej kolejności w rozważaniach należy odnieść się do kwestii żądania przez powoda rozpoznania sprawy na podstawie art. 477^{1a} kpc w zw. z art. 97§1 kp.

Powód domagał się wydania rozstrzygnięć w trybie nieprocesowym na podstawie przepisu art. 477^{1a} kpc, zgodnie z którym : w przypadku wystąpienia z żądaniem zobowiązania pracodawcy do wydania świadectwa pracy, o którym mowa w art. 97¹ § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy , jeżeli okaże się, że pracodawca nie istnieje albo z innych przyczyn wytoczenie przeciwko niemu powództwa jest niemożliwe, sąd rozpoznaje żądanie w postępowaniu nieprocesowym jako żądanie ustalenia uprawnienia do otrzymania świadectwa pracy.

Przed wszystkim podkreślić należy, iż konstrukcja tego przepisu jednoznacznie wskazuje, iż decyzja o rozpoznaniu sprawy w trybie nieprocesowym należy do sądu i jest podejmowana, gdy pracownik NIE MOŻE UZYSKAĆ ŚWIADECTWA PRACY z tej przyczyny, że nie istnieje podmiot uprawniony do jego wydania a obowiązki pracodawcy nie mogą być w tym zakresie zrealizowane przez żaden podmiot. A zatem powództwo o wydanie świadectwa pracy początek swój bierze w postępowaniu procesowym, gdzie sąd podejmuje kroki dla ustalenia podmiotu, który uprawniony jest wydać pracownikowi świadectwo pracy, a art. 477^{1a} kpc będzie miał zastosowanie w sytuacjach, w których po wytoczeniu powództwa zawierającego żądanie pracownika o zobowiązanie pracodawcy do wydania świadectwa pracy okaże się, że pracodawca ten nie istnieje albo z innych przyczyn wytoczenie przeciwko niemu powództwa jest niemożliwe. Sąd w takiej sytuacji ma obowiązek rozpoznania żądania pracownika o zobowiązanie pracodawcy do wydania świadectwa pracy w trybie postępowania nieprocesowego jako żądania ustalenia uprawnienia do otrzymania świadectwa pracy, wydając wcześniej postanowienie o zmianie trybu na postępowanie nieprocesowe zgodnie z art. 201 § 2 kpc .

Reasumując- niezależnie od tego, czy pracownik wystąpi z pozwem o wydanie świadectwa pracy, czy z wnioskiem o ustalenie uprawnienia do otrzymania świadectwa pracy, przewodniczący w pierwszej kolejności oceni, w jakim trybie sądowego postępowania rozpoznawczego sprawa powinna być rozpoznana. Jeżeli uzna, że wytoczenie powództwa o zobowiązanie pracodawcy do wydania świadectwa pracy jest możliwe, to rozpoznaje sprawę w trybie procesowym , jeśli zaś ustali, że pracodawca nie istnieje albo z innych przyczyn wytoczenie przeciwko niemu powództwa jest niemożliwe, to skieruje sprawę do rozpoznania w postępowaniu nieprocesowym.

W niniejszej sprawie istniał podmiot władny wydać powodowi świadectwo pracy, podmiot, w który pracodawca powoda ustawowo został przekształcony, ale nie przestał istnieć w sensie podmiotu odpowiedzialnego za sprawy pracownicze. Stad też nie było potrzeby zmiany trybu na żądany przez powoda tryb nieprocesowy.

Jak wynika z ustaleń stanu faktycznego powód za okresy, za które domaga się wydania świadectw pracy świadectwa takie otrzymał w datach powołanych w stanie faktycznym. Każdy z okresów pozwu znajduje odzwierciedlenie w wydanych świadectwach pracy zawierając zarówno określonego pracodawcę, zajmowane przez powoda stanowisko i wymiar czasu pracy. To, że powód otrzymał te świadectwa potwierdza zarówno jego wniosek do pracodawcy o sprostowanie świadectwa pracy jak i jego pozwy czy ustalenia sądów w powołanych w stanie faktycznym sprawach sądowych. Jeśli zawierały one (wydane świadectwa), zdaniem powoda, nieścisłości, okoliczności niezgodne ze stanem faktycznym, powód w ustawowym terminie mógł wystąpić o sprostowanie świadectw pracy. Co do świadectwa pracy za

okres zatrudnienia obejmujący okres do 7 stycznia 1997r. wskazać należy, iż jedyny pozostały stosunek pracy powoda ustał skutecznie w dniu 31 maja 1992r. , co potwierdziło postępowanie w sprawie IV P 174/92.

Mając na względzie powyższe oddalono powództwa o wydanie świadectwa pracy, a w konsekwencji i o odszkodowania, skoro świadectwa wydawane były powodowi terminowo. Jak wspomniano na wstępie odrzucono pozew w zakresie żądania dotyczącego wydania świadectwa pracy za okres zatrudnienia w (...) w J. od 1.07.1983r. do 31.12.1990r. albowiem sprawa w tym zakresie została prawomocnie osądzona pod sygnaturą (...)

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 148¹ § 1kpc sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy (...) uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W niniejszej sprawie stanowiska stron były jasne, a wszystkie niezbędne do rozstrzygnięcia dowody (skopiowane akta osobowe, składane przez strony dokumenty, zapadłe między stronami wyroki i ich uzasadnienia,) znane były stronom, a wyrok wydano w oparciu o dowody wskazane w postanowieniu dowodowym nie wymagające przeprowadzenia rozprawy.